Іванові Царинному

Іванові Царинному

Видихну серед ночі
в мокрих дерев стіну:
лісе, бездомний отче,
маємо ніч одну.

Зникло і соло вовче
з мокрих твоїх сторіч.
Лісе, бездомний отче,
маємо тільки ніч.

Вмію налити жовчі
в нашу самотину.
Лісе, бездомний отче,
маємо ніч одну.

Маю я, смертний, очі:
стільки у тьмі облич!..
Лісе, бездомний отче,
нам не прожить цю ніч.